

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200055
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420200055.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci navrhovateľky: I.. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpenej: Advokátska kancelária Mgr. Jozef Vida, s.r.o., Turecká 36, 940 23 Nové Zámky, IČO 47 258 250 proti manželovi: I.. A. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX B., t. č. X. L. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpenému Mgr. Martou Magyarovou, advokátkou so sídlom J. Kráľa 4, Palárikovo, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M. S., odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/2/2020-79 zo dňa 25.05.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 16P/2/2020-193 zo dňa 19.03.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v IV. výroku a v V. výroku o trovách konania z r u š u j e a v tejto časti vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom manželstvo I.. L. L., rod. L., nar. XX.X.XXXX, a I.. A. L., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.X.XXXX v B., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu B. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX , pod poradovým číslom XX rozviedol. Výrokom II. zveril maloletého T. L., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky od právoplatnosti rozsudku a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom III. vyslovil, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom IV. súd rozhodol, že otec je oprávnený sa s maloletým dieťaťom stykať každý týždeň v stredu a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod., každý párnny víkend v sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod., každý nepárny víkend v nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod. tak, že si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku dieťa odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matke súd uložil povinnosť dieťa na styk riadne pripraviť. Napokon výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok o rozvode manželstva súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 18, § 22, § 23 ods. 3 Zákona o rodine, keď konštatoval, že návrh na rozvod manželstva bol dôvodný, pričom bolo preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú hlboko vážne a trvale narušené a nie je tu predpoklad obnovenia manželského spoluzitia.

2. Čo sa týka úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, súd ho zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky ako matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu v sume 150 eur mesačne vychádzajúc z toho, že navrhovateľka mala čistý mesačný príjem zo zamestnania od XX.XX.XXXX za obdobie od G. XXXX do T. XXXX vo výške 663 eur. Navrhovateľka poberala rodičovský príspevok v roku XXXX vo výške 220,70 eura mesačne a rodinné prídavky vo výške 24,34 eura. Čistý mesačný príjem manžela v zmysle potvrdenia zamestnávateľa I. U. M. za obdobie od N. XXXX do T. XXXX bol vo výške 866 eur. Tento výrok súd odôvodnil podľa § 24 ods. 1, § 25 ods. 1, § 28 ods.1,2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine.

3. O úprave styku otca a maloletého dieťaťa súd rozhodol s odkazom na ustanovenie podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 24, keďže sa dotýka len jedného prvku rodičovských práv, a to styku s maloletým dieťaťom. Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä sústavného výchovného pôsobenia na dieťa, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových vzťahov, je osobný styk s dieťaťom. Úlohou rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do výchovy, je najmä to, aby pri styku s maloletým dieťaťom svoju rolu vo výchove dieťaťa uplatňoval len pozitívnym a nie aby maril výsledky výchovy dieťaťa rodičom, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi (R XX/XXXX). V tomto smere súd poukázal aj na ustanovenie čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, na čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine, podľa ktorého je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, ďalej na ustanovenie čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa. Ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, čomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Ak teda súd zverí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená (nález Ústavného súdu ČR z 15. marca 2016, sp. zn. III. ÚS 2298/15). Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je vytvárať priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi (R XX/XXXX).

4. V tomto prípade sa rodičia maloletého dieťaťa na úprave styku dohodnúť nevedeli. Matka zdôrazňovala, že od N. XXXX - odkedy sa realizuje styk otca s dieťaťom skoro každý druhý deň - dieťa býva nekludné a v noci sa budí. Dieťa má zaužívaný režim tak, že na popoludňajší spánok ho ukladá o 12.00 hod., prespí aj 4 hodiny, kedy si preň chodí otec, o 19.00 hod. dieťa kúpe a pripravuje na spánok. Navrhla upraviť styk otca s maloletým dieťaťom na každý druhý týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 19.00 hod., jeden pracovný deň v tom istom týždni napr. v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. a ďalší týždeň dva dni v týždni od 16.00 hod. do 19.00 hod. Uviedla, že nebráni styku otca s dieťaťom, avšak časté striedanie domácnosti a zmeny prostredia dieťaťu neprospievajú. Otec trval na tom, aby styk prebiehal podľa jeho písomného vyjadrenia každý druhý deň v čase od 16.00 do 19.00 hod. a počas víkendov raz v sobotu od 09.00 do 19.00 hod. a raz v nedeľu od 09.00 do 19.00 hod., a žiadal aj úpravu styku i počas školských prázdnin a sviatkov. Pri úprave styku súd vychádzal jednak z vyjadrení rodičov, zo správy D. U.-U. P., ako aj z toho, že obaja rodičia majú právo a povinnosť plniť si rodičovské povinnosti vyplývajúce im z § 28 Zákona o rodine. Obaja rodičia pracujú a majú možnosť aktívne sa podieľať na výchove dieťaťa len po skončení pracovných povinností, v poobedňajších hodinách. Preto upravil styk tak, aby otec mal možnosť venovať sa mu počas týždňa v stredu a vo štvrtok, pričom matka má rovnaký časový priestor v pondelok a utorok. Čo sa týka víkendov, obaja rodičia majú možnosť byť s dieťaťom jeden deň počas víkendu.

5. Súd určil styk otca s dieťaťom 2 dni za sebou z dôvodov uvádzaných matkou, že dieťa je po častých návštevách nekludné a budí sa v noci. K námietke otca, že tieto skutočnosti preukázané neboli, súd poznamenáva, že nie je v záujme dieťaťa, aby s ním matka vyhľadávala odbornú lekársku pomoc i s poukazom na vyhlásenú pandémiu a situáciu v štáte s tým, že by malo byť v záujme otca, aby s matkou komunikoval a danú situáciu sa snažil vyriešiť v prospech a v záujme dieťaťa. Súd upravil styk teda len počas týždňa vzhľadom na vek dieťaťa, majúci za to, že obaja rodičia verbalizujú pozitívne citové väzby k maloletému dieťaťu a svoj záujem o zabezpečovanie starostlivosti v smere harmonického vývinu, čo by malo smerovať k tomu, aby následne boli schopní realizovať styk i v širšej miere na základe vzájomnej dohody po zaužívaní určitých pravidiel v záujme dieťaťa a aby boli zohľadňované jeho aktuálne potreby. V čase rozhodovania súdu súd nepovažoval za potrebné upraviť styk otca v navrhovanom smere vzhľadom na vek dieťaťa a vzniknutú situáciu, ktorá sa začala prejavovať po aktívnom realizovaní styku. Matka s otcom komunikuje, informovala ho o daných skutočnostiach ako aj o zdravotnom stave dieťaťa a nemala výhrady voči návštevám otca v čase choroby dieťaťa na adrese jeho bydliska, s čím nesúhlasil

otec pre narušené vzťahy s rodičmi matky. Matka nebráni styku otca s dieťaťom, a preto mal súd za to že, upravený styk je zatiaľ postačujúci s poukazom na vek dieťaťa, keďže dieťa zatiaľ u otca neprespalo a nebolo s ním dlhšiu dobu ako jeden deň.

6. Výrok o trovách konania súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože uvedený zákon na konanie o rozvod manželstva neustanovuje inak.

7. Opravným uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh manžela na doplnenie rozsudku, opravil výrok rozsudku v bode IV. ods. 2 tak, že: Matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi odovzdať. V ostatnej časti výrok rozsudku zostal nezmenený. Vydanie doplniaceho rozsudku súd odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 225 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

8. Proti tomuto rozsudku v časti úpravy styku a súvisiacemu výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že otec bude oprávnený sa so synom stretávať každý párný týždeň roka v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod., každý párný týždeň roka v sobotu od 09.00 hod. do 19.00 hod., každý nepárny týždeň roka v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň vo štvrtok od 16.00 hod. do 19.00 hod. Nesúhlasila s tým, aby bol styk upravený prakticky každý víkend, čím sa jej znemožňuje naplánovať si akékoľvek víkendové pobyty s dieťaťom mimo jej domu. Cez týždeň pracuje a voľnočasové aktivity si so synom môže naplánovať iba na víkendy, napríklad na výlety alebo návštevu rodinných príslušníkov. S otcom sú problémy ohľadne akejkoľvek dohody pri výmene jednotlivých dní a dokonca jej vytykal aj prípad, keď mu syna odovzdávala jej matka. Otec s ňou komunikuje len cez SMS-ky, pričom jeho vyjadrenia v nej vzbudzujú iba strach. Ona sama mu napríklad nevytyka, keď mešká či už pri prevzatí dieťaťa alebo pri jeho vrátení. Nesúhlasila ani so stykom počas pracovného týždňa tak, aby sa realizoval každý týždeň v stredu a aj vo štvrtok. Pri takom častom styku syn vždy po návrate od otca je v noci nepokojný, plače, volá ju zo sna a vykrikuje rôzne slová. Správa sa viditeľne úplne inak. Počas bežného týždňa postačuje úprava styku na dva dni v týždni vtedy, keď by nemal syna na víkend, a v týždni, keď je u neho cez víkend, by sa s ním stretával v stredu, ale už nie vo štvrtok.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že po tom, čo bolo vykonané šetrenie s pohovorom rodičov aj dieťaťa sa javí aktuálne vhodný styk založený na krátkych striedaniach, ktorý do budúcnosti môže viesť k postupnému rozširovaniu spoločne stráveného času dieťaťa s otcom. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že syn je u neho vždy veselý, usmievavý a s dobrou náladou a taký od neho aj odchádza. Počas styku sa mu riadne venuje. Práve prostredie u matky je podľa neho problematické, pretože sa tam vyskytlo aj požívanie alkoholických nápojov; také prostredie nie je pre dieťa vyhovujúce, pretože dieťa vie vycítiť negatívnu atmosféru. On jej umožnil nerealizovanie styku na základe jej požiadavky, no rovnaký ústretový krok mu ona neposkytla. Navrhovateľka nie je podľa neho stotožnená s tým, že aj on ako otec trávi so synom nejaký čas a stále hľadá dôvody a príčinu v ňom v tom negatívnom zmysle, keď s dieťaťom nie je niečo v poriadku. Nevie posúdiť dôvody zmeny správania sa dieťaťa po návrate k matke. V jeho rodine nie je problém s alkoholom a tvrdenia matky voči nemu sú len účelové. Keď ona nie je doma, necháva dieťa s jej matkou. On má syna rád a chce byť s ním čo najviac, starať sa o neho a vychovávať ho.

11. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP a § 2 ods. 1 CMP) prejednal vec na základe odvolania matky bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po prejednaní veci v napadnutej časti rozsudku týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a v súvisiacom výroku o trovách konania urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je vo výroku o úprave styku dostatočne odôvodnený a presvedčivý. Preto tento rozsudok vo výrokoch IV. a V. podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok vo výrokoch I., II., III. o rozvode manželstva, zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a o určení výživného nadobudol v dôsledku absencie odvolania právoplatnosť.

12. Podľa obsahu spisu súd prvej inštancie o styku otca s dieťaťom rozhodoval v rámci konania o rozvod manželstva na základe návrhu podaného manželkou. Vo veci samej súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletým dieťaťom na každý týždeň v stredu a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod., každý páry víkend v sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod., každý nepáry víkend v nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod. tak, že si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku dieťa odovzdá matke v mieste bydliska matky. Odvolací súd po prejednaní veci urobil záver, že odôvodnenie rozsudku v preskúvanom výroku nezodpovedá úplne požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd je podľa tohto ustanovenia povinný rozsudok odôvodniť tak, aby bolo presvedčivé, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, pri ktorom rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, vedie v konečnom dôsledku k záveru, že takýto rozsudok nie je preskúmateľný. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu aj s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné.

13. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Porušením uvedeného práva účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

14. Pri rozhodovaní o odvolaní v tejto veci odvolací súd vychádzal z právneho základu, že práva a povinnosti oboch rodičov sú rovnocenné v medziach stanovených zákonom, pričom je nutné prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, ktoré bolo právoplatne zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom otec má možnosť zúčastňovať sa osobne na jeho výchove len prostredníctvom pravidelného styku, počas ktorého môže v plnom rozsahu realizovať svoju úlohu otca. Úprava styku dieťaťa s rodičom tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv, preto musí byť aj úprava tohto styku v záujme dieťaťa a súd je to povinný pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy akceptovať. Treba zohľadniť nielen právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, ale aj právo dieťaťa stretávať sa s týmto rodičom. Pri rozhodovaní o úprave styku rodiča s dieťaťom treba vždy vychádzať z toho, že účelom styku je zabezpečiť v čo najväčšej miere vytváranie a udržanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta k oboj rodičom, aby dieťa, pokiaľ možno v minimálnej miere, pociťovalo dopad neúplnej rodiny.

15. Na základe uvedených skutočností a po preštudovaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku odvolací súd posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku ako nedostatočne odôvodnený, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v matkou namietanom styku otca počas každého víkendového roka, kedy si ona nemôže naplánovať a realizovať trávenie voľného času počas oboch dní víkend. Matka nepopierala právo otca stykať sa so synom aj cez víkendy, avšak požadovala styk upraviť len na každý druhý víkend. Súd prvej inštancie správne sa k tomuto jej návrhu v odôvodnení nijako nevyjadril a bližšie nerozvedol, prečo návrh matky neakceptoval, aj keď je vo všeobecnosti štandardné upraviť styk rodiča s dieťaťom vo väčšine prípadov tak, aby obaja rodičia mali každý druhý víkend v celom rozsahu k dispozícii pre seba. Uvedené rozhodnutie neobsahuje také odôvodnenie, aby bolo z neho zrejmé, akými úvahami a myšlienkovým postupom sa správal a na základe akých dôvodov bol prijatý právny záver vyjadrený vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom na každý víkend. Súd v odôvodnení v bode 43. správne posúdil skutkový stav s tým, že

je v najlepšom záujme dieťaťa, aby sa jeho vzťah s otcom rozvíjal počas výkonu styku upraveného rozsudkom, avšak neuviedol, prečo nevyhovel žiadosti matky, aby bol styk upravený na každý druhý víkend. Odôvodnenie napadnutého výroku o úprave styku nemožno považovať za dostačujúce a vôbec nie za presvedčivé.

16. V rozhodnutí súdu prvej inštancie absentuje odôvodnenie, v čom spočíva vhodnosť a primeranosť rozsahu a spôsobu predmetnej úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie matky bolo podané opodstatnene a že sú dané dôvody na zrušenie rozsudku v napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd prihliadal aj na skutočnosť, že medzičasom uplynul aj pomerne dlhý čas odo dňa, kedy súd vo veci rozhodol (spis bol predložený odvolaciemu súdu dňa XX.XX.XXXX), a aj na možnú zmenu okolností na strane rodičov a maloletého dieťaťa. Preto v merite veci nerozhodol konečným rozsudkom sám, ale bude nutné, aby v ďalšom konaní súd prvej inštancie zistil aktuálne pomery účastníkov konania, aby tiež zistil, ako sa realizoval styk od času vyhlásenia napadnutého rozsudku a aby vo veci nanovo rozhodol prihliadajúc aj na záujem matky mať pre seba a dieťa jeden ucelený víkend a tento styk strieďať raz za dva týždne, popri možnej úprave styku aj v priebehu pracovného týždňa. Pre úpravu styku rodiča a dieťaťa je dôležité, aký vzťah má rodič k tomuto dieťaťu, nie skutočnosť, že rodičia nemajú navzájom medzi sebou dobré vzťahy. Obaja rodičia sú povinní zabezpečiť, aby ich dieťa vyrastalo v pokojnom a harmonickom prostredí, bez negatívneho dopadu ich vzťahu na dieťa. Obidvaja rodičia by teda mali prispieť k vytvoreniu priaznivých podmienok nevyhnutných pre zdravý fyzický a psychický vývoj maloletého dieťaťa, a to bez ohľadu na existenciu rozporov medzi nimi.

17. Z dôvodu, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne objasnil vyššie uvedené skutočnosti, týkajúce sa rozsahu styku na každý víkend v roku, odvolací súd nemohol preskúmať vecnú správnosť tohto rozhodnutia. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) teda vec opätovne prejedná a svoje nové rozhodnutie odôvodní tak, aby spĺňalo všetky zákonné náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP, t. j. aby bolo presvedčivé a preskúmateľné. Odvolací súd poznamenáva, že v súvislosti s úpravou styku bude potrebné rozhodnúť aj o tom, že matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a dieťa mu v stanovený čas odovzdať, a otec je oprávnený prevziať si dieťa v stanovený čas a deň v mieste bydliska matky a po ukončení styku v stanovený čas a deň dieťa matke v mieste jej bydliska vrátiť. V novom rozhodnutí súd rozhodne zároveň aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).